

gjeringen i at give efter paa et Omvaade, paa hvilket jeg ikke tvivler om, at Regjeringen, naar den ser, at der ikke er flere lovlige Midler, maa erkende, at det haade er til Gavn for Samfundet og den selv, at den giver efter, idet den Modstand, der er reist fra vor Side, er en saa fuldt konstitutionelt og juridisk berettiget Modstand, at vistnok Ingen kan bestride dens Lovlighed. Dette er Grunden til, at jeg har ment med et Par Ord at maatte karakterisere denne Strids Betskaffenhed, og jeg haaber, at det derved maa lykkes at slaa alle saadanne Forsøg paa at give Striden en anden Karakter, end den virkelig har, og derved vanskeliggjøre dens Bilæggelse, ned; thi det vil vistnok Enhver indrømme, at en Betingelse for, at denne Strid kan løses, er den, jeg for et Aars tid siden har udtalt i de Ord, at Grundbetingelsen for, at man her kan komme til et virkelig frugtbart, sundt og konstitutionelt Liv, er det, at Folkethingets Ret fuldt ud anerkjendes. Andet forlange vi ikke.

Thomsen: Det er to høist forskjellige Punkter, med Hensyn til hvilke Fleraltets Standpunkt divergerer fra vort i det Afsnit af Lovforslaget, som nu er under Forhandling. Det ene vedrører et meget stort Punkt, det andet vedrører et Punkt, der, som den ærede Ordfører meget rigtig sagde, er overordentlig ubetydeligt. Det store Spørgsmaal er Dyrtidstillæget, det lille Spørgsmaal er Sprøiten. Med Hensyn til det Første, Dyrtidstillæget, er det jo Thinget tilstrækkelig bekendt, at der med Hensyn til Sagens Realitet er Uenighed mellem Fleraltets Opfattelse her i Thinget og det her tilstedeværende Mindretal, idet vi mene, at Billighed taler for, at der ikke, hverken med Hensyn til Udfærdningen af de Personer, der skulle nyde godt af det, eller med Hensyn til Størrelsen af de paagjældende Tillæg skulde ske nogen Forandring fra det Omfang eller den Størrelse, som blev givet ved den sidste Bevilling dertil. Men ved Siden af at dette Punkt er et Uenigheds punkt mellem Fleraltet og Mindretallet her i Thinget, er det jo, som bekendt, tillige et af de tre Stridspunkter mellem de to Things Opfattelse, et af de Punkter, med Hensyn til hvilke dette Thing og Landsthinget have hævdet forskjellig Votering, altsaa et af de Punkter, som have været medvirkende til, at vi sidste Aar ikke fik nogen Finantslov. Naar nu dette Spørgsmaal atter vender tilbage paa denne Finantslov, tror jeg, og jeg har det Indtryk, at den ærede Ordfører delte den samme Ansættelse, at der ikke er nogen særdeles Grund for os herinde til at udtale os derved, saalange der ikke over dette Spørgsmaal foreligger Votering fra hvert af de to Thing, der jo maa blive enige om det som om alle de andre Stridspunkter, naar vi skulle kunne forvente nogen Enighed. Jeg skal derfor ikke ved denne Forhandling gaa

ind paa Spørgsmaalet, hverken paa Realiteten af det eller paa at betragte det fra nogen af de andre Sider, som det naturligt kan og maa ses fra under denne Forhandling. — Jeg kommer dernæst til det lille Punkt, nemlig den Bevilling, der er begjæret af den høitærede Finantsminister, og som tilfjæder at optaa et Bidrag til Ansættelse af en Sprøite, som skulde stationeres paa en saadan Maade, at den ogsaa kunde anvendes overfor Statskovenene. De Indvendinger, der kom frem fra den ærede Ordfører, vare egentlig kun, at han ikke syntes, at det var rigtigt, at Staten havde Noget at gjøre med en privat Komite, og at man ikke havde nogen Garanti for, naar det paagjældende Tilskud blev givet, at saa virkelig Stationeringen af det paagjældende Instrument blev saaledes fastsat, at man var sikker paa, at det vedblivende forblev i Nærheden af Statskovenene. Jeg synes, at der er en ganske overordentlig simpel Vej, ad hvilken man kunde komme ud over den Betænkelse, naar der ikke er andre Betænkelse hos det ærede Fleralt, nemlig — forsaavidt den høitærede Finantsminister maatte anse det for rigtigt — f. Ex. at give det paagjældende Bælt til den paagjældende Kommune, altsaa ikke til den private Komite, mod at Kommunen saa paatog sig en Forpligtelse til at holde Sprøiten stationeret stadig i Hornbæk By umiddelbart ved Statskovenene, og det altsaa saaledes var muligt altid at have den i Nærheden af Kovenene, hvor der, som bekendt, er meget Løv og Røds, hvori, der kan optaa Ud. Jeg henstiller dette til Overveelse, idet det jo muligvis kunde bidrage til at fjerne de Indvendinger, som ere reiste mod dette især og for sig og i Forhold til de Ting, som vi ellers forhandle her, overordentlig lille Spørgsmaal. Overfor de almindelige Bemærkninger, som den ærede Ordfører fremsatte i Slutningen af sit Foredrag, skal jeg kun sige et Par Ord. Den ærede Ordfører sagde navnlig at hævde og slaa fast, at Tvistepunkterne mellem de to Thing ikke skyldes Folkethingets Initiativ, og ligeledes sagde han at slaa fast, at det ikke var Folkethingets Hensigt paa nogen Maade at ville paatvinge Landsthinget eller Regjeringen en Finantslov i den Skikkelse, hvori Folkethinget anbefalede den til Vedtagelse. At dette Sidste er Uheldet, derom tvivler jeg ikke, thi det er jo aabenbart, at Midlerne til at gennemføre en saadan Evang ikke haves tilstede; derimod er det jo klart, at Landsthinget — hvad det ogsaa mange Gange tidligere har gjort — frivillig kan stille sig paa den Maade, at det uden Indvending tager imod det Forslag, som kommer fra Folkethinget, naar det anser dette for at være foreneligt med sit Begreb om Statens Læve. Med Hensyn til den ærede Ordførers Udtalelse om, at Tvistepunkterne ikke skyldes Folkethingets Initiativ, skal jeg kun sige, at jeg tror, at i Dieblisset bør Maalet hverken fra den ene